

Arrest

nr. 159 456 van 4 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 28 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2015.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Istog (Kosovo) en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Van 1991 tot 2002 verbleef u in het buitenland. Op 29 september 2010 vroeg u een eerste maal in België asiel aan. U verklaarde dat u al drie à vier decennia met de familie Jahaj in bloedwraak leefde, maar dat u sinds uw terugkeer in Kosovo in 2002 geen enkel probleem meer ondervonden had in het kader van deze bloedwraak. Daarnaast riep u een eigendomsgeischil met uw broer J. en de homoseksuele geaardheid van uw zoon B. T. (O.V. X) in. Op 29 november 2011 nam het Commissariaat-generaal inzake uw eerste asielaanvraag een weigeringsbeslissing, omdat er geen enkel geloof gehecht kon worden aan de geaardheid van uw zoon en de hiermee verbonden problemen, omdat u niet aannemelijk gemaakt had naar aanleiding van het eigendomsconflict met uw broer in

Kosovo over onvoldoende beschermingsmogelijkheden te beschikken en omdat u gelet op het ontbreken van bedreigingen en incidenten in het kader van de bloedvete de actualiteit van deze bloedvete met de Jahajs niet aannemelijk had gemaakt. Op 6 maart 2012 werd deze weigeringsbeslissing integraal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Op 1 februari 2013 vroeg u (net zoals uw echtgenote Z. overigens) een tweede maal asiel aan. U herhaalde dat u in een bloedvete met de Jahajs verwickeld was en legde ter staving hiervan twee getuigenverklaringen (waarvan er één opgesteld werd met een hoofding van de gemeente Istog) neer waarmee u wilde aantonen dat u Kosovo in 2010 wegens de bloedwraakdreiging diende te verlaten. Na de Kosovaarse oorlog werd u immers verschillende keren direct en indirect bedreigd. Deze asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen. Na uw opsluiting in het gesloten centrum voor illegalen vroeg u op 14 december 2015 een derde maal asiel aan. U herhaalde opnieuw in een bloedvete met de Jahajs verwickeld te zijn. Een jaar voor uw vertrek uit Kosovo werd u immers formeel bedreigd. Bovendien ontving u meerdere informele bedreigingen. Verder gaf u aan dat het eigendomsconflict met uw broer J intussen was opgelost en dat er aan uw zoons homoseksuele fase een eind was gekomen. Intussen heeft hij een relatie met een vrouw. Toen u in maart 2015 vernam dat uw dochter B. (O.V. 7.651.907) een relatie had met een Belg, voelde u zich diep in uw eer geraakt en was u razend, aangezien u uw dochter jaren geleden aan Sami Brahimi, de zoon van Mustafa Brahimi uit Istog, had beloofd. Naar aanleiding van de houding van uw dochter verbraken uw familieleden alle contacten met u. Ook de familie Brahimi's eer was gekrenkt. In een telefonische oproep in maart of april 2015 liet Mustafa Brahimi u weten dat u de keuze had: ofwel zou u een andere dochter van u met Sami laten trouwen, ofwel zou u uw dochter B. en haar Belgische partner moeten vermoorden. Enkele maanden later, op 4 augustus 2015, vroeg uw dochter B. in België asiel aan en werd ze door het Commissariaat-generaal de vluchtelingenstatus toegekend. Recent verzoende u zich met uw dochter. Door deze verzoening met haar vreesde u dat uzelf en uw familieleden bij terugkeer naar Kosovo door de Brahimi's vermoord zouden worden. Bovendien had u in Kosovo in geval van problemen met hen geen beschermingsmogelijkheden. In het kader van haar administratieve demarches in België had uw dochter B. immers verschillende documenten, zoals een Kosovaarse geboorteakte en een celibaatsattest, nodig. Hiervoor contacteerde ze een vriendin, lid van de familie Hasanaj, die aan haar schoonvader, Muhamet Gusturanaj die op de gemeente Istog een belangrijke functie bekleedt, om deze documenten vroeg. Naar aanleiding hiervan vroeg deze vriendin 711 euro. Uw dochter B. kon slechts 450 euro betalen en stond dus nog bij de families Hasanaj en Gusturanaj in het krijt. Nochtans bleek dat, toen jullie zich bij de Kosovaarse ambassade in Brussel informeerden, deze documenten slechts enkele tientallen euro's kosten. Via uw dochter vernam u dat de Hasanajs en de Gusturanajs kwaad waren dat de schuld nog niet vereffend was en dat ze ermee gedreigd hadden om jullie uit de registers van de gemeente te schrappen en jullie zelfs fysiek iets aan te doen. Gelet op de invloed van de Hasanajs en de Gusturanajs binnen de gemeente en bij de politie, zou een mogelijke klacht van uwentwege bij de politie dan ook geen goede afloop hebben, temeer daar het voor de politie onmogelijk is om iemand de klok rond bescherming te bieden. U legde in het kader van uw derde asielaanvraag een deel van een Belgisch proces-verbaal neer, waaruit blijkt dat u in het kader van uw conflict met uw dochter B. door de Belgische politie werd ondervraagd.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging. Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw algemene geloofwaardigheid danig op de helling komt te staan, doordat bij uw eerste asielaanvraag door de Belgische asielinstanties vastgesteld werd dat er aan de door u beweerde geaardheid van uw zoon – hij zou homoseksueel zijn – geen enkel geloof gehecht worden.

Bij uw derde asielaanvraag komt uw geloofwaardigheid zelfs nog verder op de helling te staan. Betreffende de door u in het kader van uw opeenvolgende asielaanvragen ingeroepen bloedvete met de familie Jahaj slopen in uw opeenvolgende verklaringen verschillende aanzienlijke tegenstrijdigheden. Zo verklaarde u bij uw eerste asielaanvraag dat u sinds uw terugkeer naar Kosovo in 2002 in het kader van deze bloedvete geen enkele keer nog werd bedreigd en dat er sindsdien evenmin een concreet met de bloedwraak gerelateerd incident plaatsgevonden had (CGVS 1e AA II, p. 2; p. 4). Bij uw tweede asielaanvraag beweerden u en uw echtgenote echter in het kader van de bloedvete verschillende keren

bedreigd te zijn en hierdoor Kosovo te hebben moeten verlaten (verklaring DVZ 2e AA, vraag 15; verklaring DVZ 2e AA echtgenote, vraag 15). Bij uw derde asielaanvraag beweerde u dan weer aanvankelijk dat u na 2002 slechts één keer werd bedreigd (CGVS 3e AA, p. 7). Even later evoceerde u plotsklaps meerdere bedreigingen sinds 2002: verschillende informele bedreigingen en één formele, officiële bedreiging (CGVS 3e AA, p. 7). Hiermee geconfronteerd, zei u enkel dat u de gelegenheid niet kreeg om een antwoord te formuleren (CGVS 3e AA, p. 8), maar gaf u geen enkele overtuigende rechtvaardiging voor deze fundamentele tegenstrijdigheden. Bijgevolg kan er aan de door u inzake uw tweede en derde asielaanvraag beweerde bedreigingen in het kader van de bloedvete met de Jahajs geen enkel geloof meer gehecht worden. Dat u bij uw tweede asielaanvraag documenten neerlegde ter staving van de door u ontvangen bedreigingen, doet hieraan geen afbreuk, aangezien documenten, om bewijskrachtig te zijn, dienen te kaderen in een geloofwaardig asielrelaas, wat hier duidelijk niet het geval is. Wederom wordt uw algemene geloofwaardigheid aanzienlijk aangetast.

Ook aan de geloofwaardigheid van de door u in het kader van uw derde asielaanvraag ingeroepen motieven, met name uw problemen met de families Brahimi, Hasanaj en Gusturanaj, kan er danig getwijfeld worden.

Zo heeft uw derde asielaanvraag allereerst een laattijdig karakter. U beweerde immers dat u reeds in maart of april 2015 (telefonisch) ernstig bedreigd werd door de familie Brahimi, wiens eer werd aangetast doordat uw dochter B. niet met Sami Brahimi zou trouwen. Nochtans vroeg u pas op 14 december 2015, i.e. meer dan een maand na uw opsluiting in het gesloten centrum voor illegalen te Vottem en slechts enkele dagen voor uw voorziene repatriëring op 18 december 2015, asiel aan. Hiermee geconfronteerd, zei u enkel dat u aanvankelijk niet aan asiel had gedacht (CGVS 3e AA, p. 12), maar gaf u hiervoor verder geen enkele afdoende verklaring. Overigens heeft uw echtgenote naar aanleiding van jullie beweerde, in de loop van 2015 ontstane, vrees geen asielaanvraag ingediend. Dat u pas vele maanden na het ontstaan van uw vrees in een gesloten centrum een asielaanvraag indiende en dat uw echtgenote, die niet in een gesloten centrum werd opgesloten, geen asielaanvraag indiende, is echter een houding die slechts moeilijk in overeenstemming te brengen is met een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Betreffende uw voornaamste vrees bij terugkeer naar Kosovo, met name uw vrees voor de familie van Mustafa Brahimi omdat u uw dochter aan Mustafa's zoon Sami, die ongeveer 22 of 23 jaar is (volgens u is hij een jaar ouder dan uw dochter B. die op 5 oktober 1993 werd geboren) (CGVS 3e AA, p. 9), had beloofd en uw dochter heden met een Belgische man samen is, kan er gewezen worden op de beschikbare informatie waaruit blijkt dat in de kieslijsten van 2013 voor de gemeente Istog, waar volgens uw verklaringen Mustafa en Sami Brahimi zouden wonen, geen enkele Mustafa of Sami Brahimi (of met een gelijkaardige naam zoals Braimi of Brahimaj) geregistreerd staat. Nochtans werden in deze kieslijsten alle kiesgerechtigde Kosovaren, i.e. Kosovaren ouder dan 18 jaar, opgenomen. Het loutere feit dat Sami Brahimi (die in oktober 2013 ouder was dan 18, aangezien uw dochter B. toen ouder was dan 18 en zij volgens u een jaar jonger is dan Sami) en zijn vader Mustafa (die logischerwijs ouder is dan 18) nergens in de kieslijsten van 2013 vermeld staan ondergraaft dan ook aanzienlijk de geloofwaardigheid van uw bewering bij terugkeer naar Istog deze familie Brahimi te moeten vrezen.

Dat er slechts weinig geloof gehecht kan worden aan uw beweerde problemen met de Brahimi's, blijkt tevens uit het feit dat u aangaf dat uw dochter B. in het kader van haar asielaanvraag d.d. 4 augustus 2015 niets over de problemen met de Brahimi's had verteld. Waarom ze hierover niets verteld had, wist u niet (CGVS 3e AA, p. 2). Dat ze hierover niets vertelde, ondanks dat u uitdrukkelijk verklaarde dat de Brahimi's jullie naar het leven zouden staan (CGVS 3e AA, p. 2), ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees ten aanzien van de Brahimi's.

Hieraan kan volledigheidshalve nog toegevoegd worden dat het hoogst bevreemdend overkomt dat u geen enkele poging ondernomen heeft om de Brahimi's sinds april 2015 te contacteren om de evolutie van hun gemoedstoestand te peilen en om eventueel met deze familie tot een verzoening te komen. Gewezen op het feit dat u in april 2015 naar aanleiding van het gedrag van uw dochter ook in alle staten was en dat u zich sindsdien met uw dochter heeft kunnen verzoenen waardoor het geenszins uitgesloten kon worden dat de Brahimi's intussen hun mening ten aanzien van u en uw familie bijgesteld hadden, erkende u hierover niet de minste informatie te hebben (CGVS 3e AA, p. 11-12). Dat u ondanks uw vrees voor de Brahimi's sinds april 2015 nooit meer peilde naar de evolutie van hun gemoedstoestand, hoewel u in het verleden wel telefonische contacten met de familie Brahimi had en hoewel u zelf ook in uw houding ten aanzien van uw dochter evolueerde, is dan ook een houding die niet strookt met het koesteren van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, aangezien van een asielzoeker redelijkerwijs verwacht kan worden dat hij zich grondig informeert over die elementen die rechtstreeks verband houden met de kern van zijn vrees. Deze bevinding tast opnieuw de geloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van de Brahimi's aan.

Er kan ten slotte eveneens getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met de families Hasanaj en Gusturanaj. U verklaarde dat u problemen vreesde met de Hasanajs en de

Gusturanajs omdat uw dochter B. via hen een aantal documenten had verkregen, omdat zij in ruil hiervoor aan uw dochter veel te veel geld gevraagd hadden – ze vroegen hiervoor maar liefst 711 euro, terwijl deze documenten in werkelijkheid maximaal enkele tientallen euro's kostten – en omdat uw dochter slechts 450 euro van dit verschuldigde bedrag betaald had waardoor ze ermee dreigden fysieke problemen te veroorzaken (CGVS 3e AA, p. 4; p. 6). Het komt echter bijzonder weinig aannemelijk over dat u bij terugkeer naar Kosovo louter en alleen wegens een compleet onterechte achterstallige schuld van een kleine 300 euro met zowel de familie Hasanaj als de familie Gusturanaj in de problemen zou komen.

Wat er ook van zij, zelfs al kon er aan uw beweerde problemen met de families Brahimi, Gusturanaj en Hasanaj geloof gehecht worden, dan nog heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u bij eventuele problemen bij een terugkeer naar Kosovo geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden in Kosovo zou hebben. U beweerde dat deze families één of meerdere familieleden of kennissen hadden die bij de autoriteiten werken, waardoor u vermoedde dat een eventuele klacht niet afdoende zou behandeld worden (CGVS 3e AA, p. 5). U heeft dit echter geenszins aannemelijk gemaakt. Behalve Muhamet Gusturanaj, die voor uw dochters documenten zou gezorgd hebben, kon u geen enkele kennis of familielid die bij de autoriteiten zou werken bij naam noemen. Welke functie Muhamet Gusturanaj bij de gemeente Istog bekleedde, wist u evenmin: u zei enkel vaag dat hij een “belangrijke” post bekleedde en veel invloed had. Hoe hij invloed kon uitoefenen en hoe hij in het verleden al zaken had kunnen beïnvloeden, kon u evenwel niet concretiseren (CGVS 3e AA, p. 5; p. 10-11). Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat de families met wie u problemen zou hebben daadwerkelijk de autoriteiten zouden kunnen beïnvloeden. Aangaande uw opmerking dat het in Kosovo, net zoals elders ter wereld, zo is dat de politie je niet overal en altijd veiligheid kan garanderen (CGVS 3e AA, p. 5-6; p. 12-13), kan erop gewezen worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn, maar echter niet absoluut hoeft te zijn. Bescherming impliceert niet dat u 24 uur op 24 een politieagent toegewezen krijgt, maar dat de personen die u belagen vervolgd en eventueel gearresteerd worden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de politie over het algemeen goed is. Voor alle etnische groepen worden de wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging gegarandeerd. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Eveneens besteedt de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Tot slot dient gewezen te worden op de mogelijkheden – mogelijkheden waarvan u niet afwist (CGVS 3e AA, p. 6) – die elke burger in Kosovo heeft om klacht in te dienen in geval van een ongeoorloofd politieoptreden. Dit kan bij de Kosovaarse politie, het politie-inspectoraat van Kosovo, de ombudsman en de OSCE. Dergelijke klachten hebben reeds geleid arrestaties, schorsingen en overplaatsingen. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

Hieraan kan tot slot nog toegevoegd worden dat het feit dat aan uw dochter B. de vluchtelingenstatus werd toegekend – u meende dat ze exact dezelfde asielmotieven als u had ingeroepen, hoewel u erkende de inhoud van haar verklaringen op het Commissariaat-generaal niet te kennen (CGVS 3e AA, p. 2) – geen afbreuk doet aan bovenstaande beslissing. Er dient immers aangestipt te worden dat elke asielaanvraag op individuele merites beoordeeld wordt.

Aan het feit dat u aanvankelijk een conflict had met uw dochter B., zoals blijkt uit het door u tijdens uw gehoor in het kader van uw derde asielaanvraag getoonde proces-verbaal, wordt niet getwijfeld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel

48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat alle verblijfsprocedures waarvoor de Dienst Vreemdelingenzaken verantwoordelijk is werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering en het minstens een tweede beslissing tot niet-inoverwegingneming betreft. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert “ *Kritik* (sic) van de *Motivering van de beslissing van niet in overweging nemen*” aan en tracht de verschillende motieven van de beslissing te weerleggen. Verzoeker roept derhalve een schending van de materiële motiveringsplicht in.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een meervoudige asielaanvraag niet in overweging te nemen indien door de asielzoeker geen nieuwe elementen worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: “Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3°

en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

2.4. Verzoeker beroept zich in het kader van onderhavige asielaanvraag blijkens de stukken van het dossier, de in de bestreden beslissing aangehaalde verklaringen en het onderhavige verzoekschrift op de volgende elementen: *“U herhaalde opnieuw in een bloedvete met de Jahajs verwikkeld te zijn. Een jaar voor uw vertrek uit Kosovo werd u immers formeel bedreigd. Bovendien ontving u meerdere informele bedreigingen. Verder gaf u aan dat het eigendomsconflict met uw broer J intussen was opgelost en dat er aan uw zoons homoseksuele fase een eind was gekomen. Intussen heeft hij een relatie met een vrouw. Toen u in maart 2015 vernam dat uw dochter B. (O.V. 7.651.907) een relatie had met een Belg, voelde u zich diep in uw eer geraakt en was u razend, aangezien u uw dochter jaren geleden aan Sami Brahimi, de zoon van Mustafa Brahimi uit Istog, had beloofd. Naar aanleiding van de houding van uw dochter verbraken uw familieleden alle contacten met u. Ook de familie Brahimi's eer was gekrenkt. In een telefonische oproep in maart of april 2015 liet Mustafa Brahimi u weten dat u de keuze had: ofwel zou u een andere dochter van u met Sami laten trouwen, ofwel zou u uw dochter B. en haar Belgische partner moeten vermoorden. Enkele maanden later, op 4 augustus 2015, vroeg uw dochter B. in België asiel aan en werd ze door het Commissariaat-generaal de vluchtelingenstatus toegekend. Recent verzoende u zich met uw dochter. Door deze verzoening met haar vreesde u dat uzelf en uw familieleden bij terugkeer naar Kosovo door de Brahimi's vermoord zouden worden. Bovendien had u in Kosovo in geval van problemen met hen geen beschermingsmogelijkheden. In het kader van haar administratieve demarches in België had uw dochter B. immers verschillende documenten, zoals een Kosovaarse geboorteakte en een celibaatsattest, nodig. Hiervoor contacteerde ze een vriendin, lid van de familie Hasanaj, die aan haar schoonvader, Muhamet Gusturanaj die op de gemeente Istog een belangrijke functie bekleedt, om deze documenten vroeg. Naar aanleiding hiervan vroeg deze vriendin 711 euro. Uw dochter B. kon slechts 450 euro betalen en stond dus nog bij de families Hasanaj en Gusturanaj in het krijt. Nochtans bleek dat, toen jullie zich bij de Kosovaarse ambassade in Brussel informeerden, deze documenten slechts enkele tientallen euro's kosten. Via uw dochter vernam u dat de Hasanajs en de Gusturanajs kwaad waren dat de schuld nog niet vereffend was en dat ze ermee gedreigd hadden om jullie uit de registers van de gemeente te schrappen en jullie zelfs fysiek iets aan te doen. Gelet op de invloed van de Hasanajs en de Gusturanajs binnen de gemeente en bij de politie, zou een mogelijke klacht van uwentwege bij de politie dan ook geen goede afloop hebben, temeer daar het voor de politie onmogelijk is om iemand de klok rond bescherming te bieden. U legde in het kader van uw derde asielaanvraag een deel van een Belgisch proces-verbaal neer, waaruit blijkt dat u in het kader van uw conflict met uw dochter B. door de Belgische politie werd ondervraagd.”*

Met betrekking tot de bloedwraak wijst de bestreden beslissing er terecht op dat de verschillende tegenstrijdige verklaringen bij de opeenvolgende asielaanvragen de geloofwaardigheid ervan ondermijnen. Verzoeker weerlegt dit motief geenszins door te besluiten *“De bloedwraak gaan actueel te werden in 2010 (sic).”*, zodat dit onverminderd overeind blijft. Met betrekking tot de homoseksuele problemen van verzoekers zoon kan enkel worden vastgesteld dat laatstgenoemde ondertussen een relatie heeft met een vrouw zodat niet langer geloof kan worden gehecht aan dit onderdeel van verzoekers asielaanvraag. Ook aan het eigendomsconflict dat verzoeker had met zijn broer zou een einde gekomen zijn.

Voor wat betreft ten slotte de problemen met de Brahimi's naar aanleiding van het feit dat verzoekers dochter die uitgehuwelijkt was aan Sami Brahimi ondertussen met een Belg zou samen zijn oordeelde de bestreden beslissing met recht dat ook hier geen enkel geloof kan worden gehecht om reden dat: *“Betreffende uw voornaamste vrees bij terugkeer naar Kosovo, met name uw vrees voor de familie van Mustafa Brahimi omdat u uw dochter aan Mustafa's zoon Sami, die ongeveer 22 of 23 jaar is (volgens u is hij een jaar ouder dan uw dochter B. die op 5 oktober 1993 werd geboren) (CGVS 3e AA, p. 9), had beloofd en uw dochter heden met een Belgische man samen is, kan er gewezen worden op de beschikbare informatie waaruit blijkt dat in de kieslijsten van 2013 voor de gemeente Istog, waar volgens uw verklaringen Mustafa en Sami Brahimi zouden wonen, geen enkele Mustafa of Sami Brahimi (of met een gelijkaardige naam zoals Braimi of Brahimaj) geregistreerd staat. Nochtans werden in deze kieslijsten alle kiesgerechtigde Kosovaren, i.e. Kosovaren ouder dan 18 jaar, opgenomen. Het loutere feit dat Sami Brahimi (die in oktober 2013 ouder was dan 18, aangezien uw dochter B. toen ouder was dan 18 en zij volgens u een jaar jonger is dan Sami) en zijn vader Mustafa (die logischerwijs ouder is dan 18) nergens in de kieslijsten van 2013 vermeld staan ondergraaft dan ook aanzienlijk de geloofwaardigheid van uw bewering bij terugkeer naar Istog deze familie Brahimi te moeten vrezen.*

Dat er slechts weinig geloof gehecht kan worden aan uw beweerde problemen met de Brahimi's, blijkt tevens uit het feit dat u aangaf dat uw dochter B. in het kader van haar asielaanvraag d.d. 4 augustus 2015 niets over de problemen met de Brahimi's had verteld. Waarom ze hierover niets verteld had, wist u niet (CGVS 3e AA, p. 2). Dat ze hierover niets vertelde, ondanks dat u uitdrukkelijk verklaarde dat de Brahimi's jullie naar het leven zouden staan (CGVS 3e AA, p. 2), ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees ten aanzien van de Brahimi's.

Hieraan kan volledigheidshalve nog toegevoegd worden dat het hoogst bevreemdend overkomt dat u geen enkele poging ondernomen heeft om de Brahimi's sinds april 2015 te contacteren om de evolutie van hun gemoedstoestand te peilen en om eventueel met deze familie tot een verzoening te komen. Gewezen op het feit dat u in april 2015 naar aanleiding van het gedrag van uw dochter ook in alle staten was en dat u zich sindsdien met uw dochter heeft kunnen verzoenen waardoor het geenszins uitgesloten kon worden dat de Brahimi's intussen hun mening ten aanzien van u en uw familie bijgesteld hadden, erkende u hierover niet de minste informatie te hebben (CGVS 3e AA, p. 11-12). Dat u ondanks uw vrees voor de Brahimi's sinds april 2015 nooit meer peilde naar de evolutie van hun gemoedstoestand, hoewel u in het verleden wel telefonische contacten met de familie Brahimi had en hoewel u zelf ook in uw houding ten aanzien van uw dochter evolueerde, is dan ook een houding die niet strookt met het koesteren van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, aangezien van een asielzoeker redelijkerwijs verwacht kan worden dat hij zich grondig informeert over die elementen die rechtstreeks verband houden met de kern van zijn vrees. Deze bevinding tast opnieuw de geloofwaardigheid van uw vrees ten aanzien van de Brahimi's aan."

Verzoeker voert aan dat het feit dat zijn dochter de vluchtelingenstatus heeft een nieuw element is dat bewijst dat de familie niet naar Kosovo terug kan keren. Verzoeker gaat er evenwel aan voorbij dat de bestreden beslissing terecht benadrukt dat iedere asielaanvraag op individuele merites wordt beoordeeld. Dit geldt des te meer nu verzoeker zelf erkende de inhoud van zijn dochters verklaringen op het Commissariaat-generaal niet te kennen en verzoekers dochter bovendien op het Commissariaat-generaal op geen enkel ogenblik problemen met de familie Brahimi heeft vermeld.

Waar verzoeker ten slotte nog problemen aanhaalt met de families Hasanaj en Gusturanaj oordeelde de bestreden beslissing hierover met recht het volgende: *"Er kan ten slotte eveneens getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met de families Hasanaj en Gusturanaj. U verklaarde dat u problemen vreesde met de Hasanajs en de Gusturanajs omdat uw dochter B. via hen een aantal documenten had verkregen, omdat zij in ruil hiervoor aan uw dochter veel te veel geld gevraagd hadden – ze vroegen hiervoor maar liefst 711 euro, terwijl deze documenten in werkelijkheid maximaal enkele tientallen euro's kostten – en omdat uw dochter slechts 450 euro van dit verschuldigde bedrag betaald had waardoor ze ermee dreigden fysieke problemen te veroorzaken (CGVS 3e AA, p. 4; p. 6). Het komt echter bijzonder weinig aannemelijk over dat u bij terugkeer naar Kosovo louter en alleen wegens een compleet onterechte achterstallige schuld van een kleine 300 euro met zowel de familie Hasanaj als de familie Gusturanaj in de problemen zou komen."*

Hoe dan ook heeft verzoekers derde asielaanvraag een dermate laattijdig karakter dat dit iedere ernst en geloofwaardigheid ervan ontnemt. Verzoeker beweerde immers dat hij reeds in maart of april 2015 (telefonisch) ernstig bedreigd werd door de familie Brahimi. Verzoeker diende echter pas op 14 december 2015 een asielaanvraag in, bovendien meer dan een maand na zijn opsluiting in het gesloten centrum voor illegalen te Vottem en slechts enkele dagen voor zijn voorziene repatriëring op 18 december 2015. Deze vaststelling klemmt des te meer nu verzoekers echtgenote naar aanleiding van hun beweerde, in de loop van 2015 ontstane, vrees geen asielaanvraag ingediend. Terecht concludeert de bestreden beslissing hierover *"Dat u pas vele maanden na het ontstaan van uw vrees in een gesloten centrum een asielaanvraag indiende en dat uw echtgenote, die niet in een gesloten centrum werd opgesloten, geen asielaanvraag indiende, is echter een houding die slechts moeilijk in overeenstemming te brengen is met een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade."*

2.5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De bestreden beslissing heeft ten slotte met recht geoordeeld dat *"Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat alle verblijfsprocedures waarvoor de Dienst Vreemdelingenzaken verantwoordelijk is werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond."*

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.” Dit motief wordt door verzoeker niet weerlegd zodat ook dit onverminderd overeind blijft en door de Raad wordt hernomen.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zal ondergaan. Deze vaststelling volstaat om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissing waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier januari tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER